

Protokół nr II/14
sesji Rady Miejskiej Wrocławia
8 grudnia 2014 r.
Sala Wielka Ratusza

Sesja trwała w godzinach od 12.00 do 13.00.

Na ogólną liczbę 37 radnych wszyscy byli obecni.

Sesja rozpoczęła się odegraniem hymnu narodowego.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Jacek Ossowski powitał przybyłych gości, a następnie poprosił Prezydenta Wrocławia Rafała Dutkiewicza o zabranie głosu.

Prezydent Wrocławia Rafał Dutkiewicz: Wczoraj, przygotowując się do dzisiejszego spotkania, czytałem książki o Lwowie. O lwowskiej szkole matematycznej. Do Wrocławia przyprowadziła mnie legenda tej szkoły. A kiedy stan wojenny sprawił, że przez dwa lata nie mogłem tutaj mieszkać, los związał mnie z absolwentem Uniwersytetu Lwowskiego, który ucząc mnie logiki, dzielił się ze mną historiami stamtąd i stąd. Z Wrocławia.

Szanowni i Kochani Państwo, mam w ciągu kilku minut opowiedzieć o najbliższych latach naszego miasta. Zacznę jak zawsze od tego, co już przed chwilą wyraziłem. Wrocław jest miastem akademickim. To jest największy i najważniejszy walor śląskiego miasta nad Odrą. Miasta polskiego i europejskiego, zanurzonego w trzy już tradycje: przywołaną lwowską, wielowiekową i wielonarodową związaną głównie z kulturą języka niemieckiego i najnowszą, ale już silną, wytworzoną w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat — bardzo suwerenną, wrocławską. Chcę wierzyć, że otwartą i solidarną. Wrocław jest miastem akademickim. Już jest i coraz silniej będzie miastem nowych technologii. Miastem nowoczesnej gospodarki, biznesu lokalnego i przybywającego do nas spoza polskich granic. I jednym i drugim obszarem aktywności gospodarczej chcemy się bardzo mocno zająć.

Ponieważ muszę mówić skrótowo, to dotknę dwóch tylko spraw, które powinny być ważne w najbliższej kadencji. Będą nimi walka z biurokracją — szczególnie w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw — i troska o pracowników wielkich korporacji, zatrudniających tysiące wrocławian.

Kieruję olbrzymią i sprawną administracją Wrocławia. Ten instytucjonalny twór musi — i tak postrzegam swoją rolę — wzmocnić swój technokratyczny wizerunek poprzez coś, co jest bardzo ważne, poprzez życzliwość. Życzliwość i walka z biurokracją. Życzliwość i jeszcze większa transparentność. Oto zadania dla mnie i dla wrocławskiej administracji.

Chcemy tworzyć nowe miejsca pracy. Wiecie, że przybywa ich we Wrocławiu wiele, w tempie, którego nie znała wcześniej Polska. Procesowi ich powstawania musi jednak towarzyszyć jeszcze silniej akcentowany wzrost jakości życia. Chcę, aby oznaczał on rozwój mieszkalnictwa, nowe żłobki, miejsca w przedszkolach i rosnący poziom edukacji. Zajmiemy się tym jeszcze skuteczniej niż do tej pory.

Podobnie jak mobilnością wrocławian, systemem transportu zbiorowego, ścieżkami rowerowymi, koleją aglomeracyjną, parkingami w centrum i na przedmieściach. Jesteśmy dobrze funkcjonującym miastem. Specjaliści oceniający polskie metropolie przyznali Wrocławowi I miejsce, mierząc dokonania ostatniej kadencji. Borykamy się jednak wciąż z wieloma problemami. W wielu sprawach nie spełniamy oczekiwań mieszkańców. Szczęśliwie jesteśmy też miastem, w życiu którego tak wiele osób chce aktywnie uczestniczyć. Musimy się zatem jeszcze silniej otworzyć na obywatelską dyskusję. Musimy jeszcze głębiej i częściej pytać wrocławian o ich opinie. Musimy umieć korzystać

z rad mieszkańców, a ich krytykę wprowadzić w proces decydowania o przyszłości Wrocławia. Składam taką deklarację. Wrocław chce być miastem partycypacji. Wrocław będzie miastem uczestnictwa. Wrocław jest własnością wrocławian.

Przed nami rok 2016, przed nami rewitalizacja nowych dzielnic Wrocławia, zagospodarowanie nabrzeży Odry i remonty wielu, wielu podwórek i wnętrz międzyblokowych. Przed nami budowa obwodnicy Leśnicy, mostu na Wielką Wyspę. Przed nami setki nowych, dużych i małych przedsięwzięć.

Wygraliśmy wybory do Sejmiku Województwa Dolnośląskiego, do Rady Miejskiej Wrocławia. Pozdrawiam przyjaciół z parlamentu dolnośląskiego, pozdrawiam radnych miejskich. Pozdrawiam moich konkurentów i dziękuję im za lekcję demokracji oraz pokory. Dziękuję wrocławianom.

Myślę o akademickim Wrocławiu. Myślę o domach opieki społecznej, które ostatnio odwiedziłem. Myślę o programie zielonego miasta, o organizacjach pozarządowych, o szkołach i o seniorach. Myślę o Wrocławiu. Wspólnym. Wspólnym i życzliwym. Takie będzie znaczenie słów, które za chwilę wypowiem. Tak mi dopomóż Bóg.

Przewodniczący Miejskiej Komisji Wyborczej Piotr Jarmundowicz złożył panu Rafałowi Dutkiewiczowi serdeczne gratulacje oraz wręczył zaświadczenie o wyborze na Prezydenta Wrocławia.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Jacek Ossowski poinformował, że sesja ma na celu wypełnienie ustawowego obowiązku spoczywającego zarówno na radzie, jak i na wybranym przez mieszkańców prezydencie, a polegającego na złożeniu ślubowania przez Prezydenta Wrocławia przed Radą Miejską Wrocławia, który po raz czwarty otrzymał mandat zaufania od mieszkańców naszego Miasta.

Następnie Pan Jacek Ossowski przedstawił rys historyczny ceremoniału zaprzysiężenia członków rady, jak i włodarza miasta, od schyłku średniowiecza do czasów współczesnych. Powiedział m. in., że już od najdawniejszych czasów od osób pełniących funkcje publiczne oczekiwano działań na rzecz dobra społeczności, którą kierowali. Stało się tradycją, iż w pierwszych dniach po objęciu ważnego urzędu, podejmujący się pełnienia szczególnej roli, składali przysięgę, której niewypełnienie groziło utratą honoru. Pierwszy znany tekst przysięgi radnych Rady Miejskiej Wrocławia pochodzi z 1344 r. Każdy z radnych zapewniał, że będzie strzec prawa i chwały miasta. I wedle rady najmądrzejszych i najlepszej wiedzy zarządzać będzie ludnością biedną i bogatą oraz że posłusznie działać będzie wspólnie z innymi. Od 1652 r. wrocławscy radni i urzędnicy składali przysięgę na krucyfiks przysiężny. Jego oryginał znajduje się Muzeum Narodowym w Norymberdze. Obecny tekst roty ślubowania prezydenta wprowadzono do ustawy o samorządzie gminnym w 2002 r. wraz z wprowadzeniem bezpośrednich wyborów na to stanowisko.

Następnie Przewodniczący Jacek Ossowski zarządził przystąpienie do złożenia ślubowania. Powiedział, że zgodnie z art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, objęcie obowiązków przez prezydenta następuje z chwilą złożenia wobec rady gminy ślubowania. Ślubowanie może być złożone z dodaniem zdania: *"Tak mi dopomóż Bóg."* Następnie poprosił pana Rafała Dutkiewicza o powtarzanie za nim tekstu rot ślubowania:

„Obejmując urząd Prezydenta Miasta, uroczyście ślubuję, że dochowam wierności prawu, a powierzony mi urząd sprawować będę tylko dla dobra publicznego i pomyślności mieszkańców miasta”.

Po wypowiedzeniu przez pana Rafała Dutkiewicza słów: „*Tak mi dopomóż Bóg*” Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Jacek Ossowski poprosił pana Prezydenta o złożenie podpisu pod tekstem roty ślubowania.

Następnie Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Jacek Ossowski oznajmił, że pozostał do wypełnienia ustawowy obowiązek złożenia ślubowania przez radną Katarzynę Obarę–Kowalską. Wyjaśnił, że zgodnie z art. 23a ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym radni nieobecni na pierwszej sesji rady składają ślubowanie na pierwszej sesji, na której są obecni.

Przewodniczący Miejskiej Komisji Wyborczej Piotr Jarmundowicz złożył Pani Katarzynie Obarze–Kowalskiej gratulacje, po czym wręczył zaświadczenie o wyborze na radną Rady Miejskiej Wrocławia.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia odczytał rotę ślubowania:

„Wierny Konstytucji i prawu Rzeczypospolitej Polskiej, ślubuję uroczyście obowiązki radnego sprawować godnie, rzetelnie i uczciwie, mając na względzie dobro mojej gminy i jej mieszkańców”.

Radna Katarzyna Obara–Kowalska złożyła ślubowanie.

Na zakończenie **Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Jacek Ossowski** złożył panu Rafałowi Dutkiewiczowi życzenia sukcesów w realizacji zamierzeń, o których wspominał w przemówieniu, a następnie zamknął II sesję Rady Miejskiej Wrocławia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Wrocławia

Jacek Ossowski